

Sbírka zákonů

Republiky československé

Částka 52

Vydána dne 30. srpna 1960

Cena 60 haléřů

OBSAH:

127. Vyhláška hlavního arbitra Československé socialistické republiky o uzavírání hospodářských smluv o provádění průzkumných, projektových, vědeckovýzkumných, uměleckých a jiných prací na vysokých a průmyslových školách pro socialistické organizace
128. Vyhláška ministerstva financí, kterou se provádí zákon o důchodové dani družstev a jiných organizací
129. Vyhláška ministerstva zdravotnictví o změně vyhlášky, kterou se provádí zákon o umělém přerušení těhotenství

127

VYHLÁŠKA

hlavního arbitra Československé socialistické republiky

ze dne 5. srpna 1960

o uzavírání hospodářských smluv o provádění průzkumných, projektových, vědeckovýzkumných, uměleckých a jiných prací na vysokých a průmyslových školách pro socialistické organizace

Hlavní arbitr Československé socialistické republiky stanoví po projednání s ministrem školství a kultury podle § 190 zákona č. 69/1958 Sb., o hospodářských vztazích mezi socialistickými organizacemi (dále jen „zákon“):

§ 1

Rozsah platnosti

Tato vyhláška se vztahuje na uzavírání hospodářských smluv o provádění průzkumných, projektových, vědeckovýzkumných, uměleckých a jiných prací na vysokých a průmyslových školách (dále jen „školy“) pro socialistické organizace v rozsahu stanoveném vládní vyhláškou č. 43/1960 Sb.

§ 2

Průzkumné nebo projektové práce

Smlouvy o provádění průzkumných nebo projektových prací uzavírá škola s jejím objednatelem podle ustanovení §§ 146 až 161 zákona, vylučuje se však použití § 159 zákona (majetkové sankce). Pro školu i objednatele při tom platí příslušné předpisy o dokumentaci staveb.*]

§ 3

Vědeckovýzkumné, umělecké a jiné práce

[¹] Objednatel vědeckovýzkumných prací uzavírá se školou smlouvu podle ustanovení §§ 186 až 189 zákona. Obsahem smlouvy je zpravidla též ujednání o spolupůsobení objednatele při vědeckovýzkumných pracích, zejména o tom, v jakém rozsahu a v jaké formě poskytne objednatel potřebný materiál, pracovní síly, zkušební zařízení, prostory, přístroje, nářadí, popřípadě vytvoří ostatní podmínky k provedení potřebných zkoušek, pokusů apod.

[²] Způsobem uvedeným v odstavci 1 uzavírají se i smlouvy na vypracování expertiz, konzultací a podobných prací většího rozsahu. U prací tohoto druhu, jsou-li menšího rozsahu a významu, není třeba k uzavření smlouvy písemné formy.

§ 4

Vypořádání majetkových ztrát a majetkové sankce

[¹] Majetkové sankce se ve smlouvách podle předcházejících ustanovení zpravidla nestanoví.

*] Vyhláška č. 152/1959 Ú. 1. o dokumentaci staveb.

[²] Jestliže by v souvislosti s prováděním prací podle této vyhlášky mohlo dojít k hospodářským ztrátám, dohodne škola s objednatelem předem ve smlouvě způsob vypořádání těchto ztrát, zejména půjde-li o ztráty v souvislosti s technickou novostí, náročností, nebo jedinečností provedených prací a výkonů.

§ 5

Smlouvy na úseku nové techniky

V případech, kde pro to budou dány předpoklady, budou mezi školami a socialistickými organizacemi uzavírány též smlouvy podle vyhlášky hlavního arbitra Československé socialistické repu-

bliky č. 225/1959 Ú. l., o uzavírání hospodářských smluv na úseku nové techniky.

§ 6

Ustanovení závěrečná

Ustanovení § 3 odst. 2 se nevztahují na případy, kdy znalecký posudek je vyžadován orgánem oprávněným k tomu podle zákona č. 47/1959 Sb., o úpravě právních poměrů znalců a tlumočnicků.

§ 7

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. září 1960.

Hlavní arbitř

Československé socialistické republiky:

v z. Svitavský v. r.

128

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 17. srpna 1960,

kteřou se provádí zákon o důchodové dani družstev a jiných organizací

Ministerstvo financí stanoví podle § 4 odst. 2 a § 11 odst. 2 a 3 zákona č. 75/1952 Sb., o důchodové dani družstev a jiných organizací, ve znění zákona č. 59/1956 Sb. (dále jen „zákon“):

§ 1

Kdo podléhá důchodové dani družstev a jiných organizací (poplatník)

[¹] Důchodové dani družstev a jiných organizací (dále jen „daň“) podléhají podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona družstva výrobní, spotřební, bytová a všechna ostatní družstva, družstevní svazy všech stupňů, Ústřední rada družstev a jejich samostatné podniky, jejichž právní poměry upravuje zákon č. 53/1954 Sb. o lidových družstvech a družstevních organizacích ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 20/1956 Sb.

[²] Podle § 1 odst. 1 písm. b) zákona podléhají dani podniky dobrovolných a jiných organizací, které vedou o své činnosti účetní evidenci nebo jiné účetní záznamy, jako uzavřený celek.

a) Za podnik dobrovolných a jiných organizací se považuje zejména ubytovací podnik, podnik společného stravování, nakladatelství, vydavatelství, společný družstevní podnik jednotlivých zemědělských družstev, odchyt zvěře, rybářské líhně apod.

b) Podnikem není pořádání sportovních zápasů, závodů, účelová činnost závodních výborů a závodních klubů ROH, účelová činnost mysliveckých společností a rybářských spolků, sdružení rodičů a přátel školy a jiná obdobná činnost.

c) Dobrovolnými organizacemi jsou podle zákona č. 68/1951 Sb. o dobrovolných organizacích a shromážděních zejména Revoluční odborové hnutí, Československý svaz mládeže, Svaz československo-sovětského přátelství, Československý červený kříž, Československý výbor obránců míru, Československá společnost pro šíření politických a vědeckých znalostí, Svaz protifašistických bojovníků, Svaz československých spisovatelů, Výbor československých žen, Svaz československých novinářů, Svaz československých invalidů, Svaz československých divadelních umělců, Československý svaz požární ochrany, Svaz pro spolupráci s armádou, Československý svaz tělesné výchovy, Svaz architektů Československé socialistické republiky, Svaz československých skladatelů a Svaz československých výtvarných umělců.

d) Jinými organizacemi jsou zejména politické strany a socialistická sdružení osob. Za jiné organizace se též považují spolky zřízené podle již zrušených všeobecných předpisů o spolčování.

[³] Podle § 1 odst. 1 písm. c) zákona podléhají dani akciové společnosti a ostatní sdružení osob s výjimkou těch, jejichž akcie nebo podíly jsou zcela v socialistickém vlastnictví. Ostatními sdruženími osob jsou jednak soukromá sdružení osob podle § 489 a násl. občanského zákoníka, jednak likvidující veřejné obchodní společnosti, společnosti s ručením omezeným apod. Daňová povinnost poplatníka není dotčena, je-li na jeho majetkovou podstatu zavedena národní správa.

§ 2

Kdo nepodléhá dani

Dani nepodléhají:

1. jednotná zemědělská družstva,
2. stavební bytová družstva zřízená podle zákona č. 27/1959 Sb.,
3. podniky a zařízení, které odvádějí zisk do státního rozpočtu,
4. zvláštní rozpočtové organizace spravované ústředně (divadla, Československý film a jiné),
5. kulturní fondy zřízené podle § 73 zákona č. 115/1953 Sb. o právu autorském,
6. zařízení spravovaná národními výbory (Osvětové besedy apod.).

§ 3

Co podléhá dani

[¹] U družstev a družstevních organizací, u akciových společností a ostatních sdružení osob podléhají dani zisky z veškeré jejich činnosti a ze všech příjmových zdrojů (pozemků, budov, podniků, majetkových práv, z přebytků ze správní činnosti apod.).

[²] U podniků dobrovolných a jiných organizací podléhají dani jen zisky z trvalé hospodářské činnosti směřující k dosažení zisku.

[³] U poplatníků, kteří mají sídlo v tuzemsku nerozhoduje, kde je jejich dani podrobený příjmový zdroj. Zisky z příjmových zdrojů ležících v cizině se však zdaňují v tuzemsku jen tehdy, nejsou-li prokazatelně zdaněny obdobnou daní v cizině.

[⁴] Poplatníci, mající sídlo v cizině, podléhají dani z příjmových zdrojů, které jsou na území Československé socialistické republiky. Má-li např. cizozemská akciová společnost v tuzemsku pozemky, budovy, podnik nebo pobírá-li v tuzemsku příjmy z pronájmu anebo z jiných majetkových práv, podléhají zisky z těchto příjmových zdrojů dani.

[⁵] Dani podléhají přebytky daňových subjektů dosažené při ukončení likvidace.

[⁶] Dani podléhají přírůstky základního (rezervního) fondu z nezdaněných prostředků.

§ 4

Zdaňovací období

[¹] Zdaňovacím obdobím je zpravidla kalendářní rok. Za rok, v němž došlo k zániku daňové povinnosti, může být daň vyměřena ještě před uplynutím tohoto roku.

[²] Daňová povinnost družstev a družstevních organizací, akciových společností a ostatních sdružení osob počíná dnem, kterým vznikly a končí dnem, kterým úplně zanikly (sloučením, ukončením likvidace). U podniků dobrovolných a jiných organizací daňová povinnost počíná dnem, kterým zahájily hospodářskou činnost a končí dnem, kterým úplně a trvale přestaly tuto činnost provozovat.

[³] Vznik a zánik daňové povinnosti je poplatník povinen oznámit do 15 dnů místně příslušnému okresnímu národnímu výboru.

§ 5.

Základ daně

[¹] Základem daně je zpravidla zisk dosažený za zdaňovací období nezkrácený o převod rozvahových ztrát z minulých let.

[²] U družstev a družstevních organizací je základem daně rozvahový zisk, k němuž se připočtou přírůstky základního (rezervního) fondu z nezdaněných prostředků a daň účtovaná na vrub zisku. Od rozvahového zisku se odečtou případné zisky podle § 8 této vyhlášky a přijaté subvence.

[³] U podniků dobrovolných a jiných organizací je základem daně zisk, k němuž se připočítá daň účtovaná na vrub zisku nebo do nákladů. Od zisku se odečtou přijaté subvence.

[⁴] U akciových společnostech a ostatních sdružení osob je základem daně zisk. K zisku se připočtou daň a odpisy základních prostředků účtované do nákladů nebo na vrub zisku.

[⁵] U poplatníků, kteří nevedou o své činnosti účetní evidenci, je základem daně rozdíl mezi příjmy a výdaji za zdaňovací období, k němuž se připočte daň účtovaná do nákladů nebo na vrub zisku. Od rozdílu mezi příjmy a výdaji se odečtou přijaté subvence.

[⁶] Vykazuje-li poplatník za zdaňovací období ztrátu, upraví se ztráta takto:

U družstev a družstevních organizací se od ztráty odečtou přírůstky základního (rezervního) fondu z nezdaněných prostředků a daň účtovaná na vrub zisku. K vykázané ztrátě se připočtou přijaté subvence. U podniků dobrovolných a jiných organizací se od ztráty odečte daň účtovaná do nákladů nebo na vrub zisku a připočtou přijaté subvence. U akciových společností a ostatních sdružení osob se od vykázané ztráty odečte daň účtovaná do nákladů nebo na vrub zisku a odpisy základních prostředků.

[⁷] Při zániku poplatníka je základem daně likvidační přebytek. Likvidační přebytek je částka, která zbude z příjmů za realizovaný majetek po odpočtu zaplacených závazků, základního jmění a všech fondů a zdaněných rezerv. Odvádí-li se likvidační přebytek do státního rozpočtu podle zvláštních ustanovení, důchodová daň se nevyměří.

§ 6

Nejnižší základ daně

[¹] Je-li u poplatníků podle § 1 odst. 1 písm. c) zákona základ daně zjištěný podle § 5 nižší než 30 % nákladu na hrubé mzdy, je základem daně 30 % nákladu na hrubé mzdy.

[²] Nákladem na hrubé mzdy se rozumí úhrn všech částek, které byly poplatníkem vynaloženy ve zdaňovacím období na mzdy, platy a jakékoliv odměny za práci vykonávanou zaměstnanci pro po-

a) u výrobních družstev:

při rentabilitě

do 3 %

nad 3 % do 5 %

nad 5 % do 8 %

nad 8 % do 12 %

nad 12 % do 15 %

nad 15 % do 20 %

nad 20 %

b) u svazů výrobních družstev

c) u Ústřední rady družstev

d) u podniků svazů výrobních družstev a u podniků Ústřední rady družstev

e) u spotřebních družstev a jejich organizací

f) u ostatních družstev

g) u podniků dobrovolných a jiných organizací

z prvních 80 000 Kčs daňového základu

ze zbytku daňového základu

h) u ostatních poplatníků:

z prvních 80 000 Kčs daňového základu

a ze zbytku daňového základu

platníka, a to včetně poplatníkovy příspěvku na nemocenské pojištění za zaměstnance. Přitom nerozhoduje, zda částky mezd, platů a odměn byly podrobeny dani ze mzdy či nikoliv. Náhrady služebních výdajů zaměstnanců nepatří do nákladů na hrubé mzdy.

§ 7

Sazby daně

[¹] Daň u výrobních družstev se vypočte podle výše daňové rentability. Daňovou rentabilitou se rozumí procentní poměr základu daně zjištěného podle § 5 sníženého o zdanitelné přírůstky základního fondu k úplným vlastním nákladům.

[²] Úplnými vlastními náklady se rozumějí náklady realizovaných výrobků, zboží, prováděných prací a služeb, popřípadě náklady na jinou realizaci.

[³] Daň činí:

25 % daňového základu,

25 % z části daňového základu, která se rovná 3 % úplných vlastních nákladů a 52 % ze zbytku daňového základu,

35,8 % z části daňového základu, která se rovná 5 % úplných vlastních nákladů a 58 % ze zbytku daňového základu,

44,2 % z části daňového základu, která se rovná 8 % úplných vlastních nákladů a 67 % ze zbytku daňového základu,

51,8 % z části daňového základu, která se rovná 12 % úplných vlastních nákladů a 76 % ze zbytku daňového základu,

56,7 % z části daňového základu, která se rovná 15 % úplných vlastních nákladů a 83 % ze zbytku daňového základu,

63,3 % z části daňového základu, která se rovná 20 % úplných vlastních nákladů a 90 % ze zbytku daňového základu;

60 % daňového základu;

45 % daňového základu;

60 % daňového základu;

27 % daňového základu;

50 % daňového základu;

10 %;

20 %;

77 %;

92 %.

(⁴) Likvidační přebytky se zdaňují sazbami uvedenými v § 7, odst. 3 písm. b) až h), u výrobních družstev sazbou 50 %.

§ 8

Zisky dosažené v rozporu se zájmy společnosti

Při komplexních rozbořech zjištěné nezasloužené zisky, dosažené v rozporu se zájmy společnosti, odečtené podle § 5 odst. 2 od rozvahového zisku, se k dani připočtou a odvedou spolu s ní jako daň.

§ 9

Snížení daně u družstev invalidů

Snížení daně podle § 5 odst. 2 zákona se přizná výrobním družstvům, která prokáží potvrzením Ústředního svazu výrobních družstev, že jsou družstvem invalidů. Toto snížení nepřisluší pro daň z likvidačního přebytku (§ 7 odst. 4).

§ 10

Zaokrouhlování

(¹) Základ daně (pro výpočet rentability i daně) se zaokrouhlí na 100 Kčs, a to do 50 Kčs včetně směrem dolů, nad 50 Kčs směrem nahoru.

(²) Vypočtená daň a zvýšení podle § 6 odst. 2 zákona se zaokrouhlí na celé koruny, a to do 50 hal. včetně směrem dolů, nad 50 hal. směrem nahoru. Stejným způsobem se zaokrouhlí i penále pro opožděné placení daně.

(³) Úplné vlastní náklady (pro výpočet rentability i daně) se zaokrouhlí na 100 Kčs směrem dolů.

§ 11

Přiznání

(¹) Přiznání k dani je poplatník povinen podat u místně příslušného okresního národního výboru do 31. března po uplynutí zdaňovacího období.

(²) Místní příslušnost se řídí místem, v němž má poplatník sídlo na konci kalendářního roku nebo při zániku daňové povinnosti.

(³) Poplatník je povinen podat přiznání i za rok, ve kterém vykázal rozvahovou ztrátu.

(⁴) Při vstupu do likvidace, při sloučení apod. je poplatník povinen podat přiznání k dani za uplynulou část roku spolu s oznámením o zániku daňové povinnosti do 3 měsíců ode dne vstupu do likvidace, po sloučení apod. Po ukončení likvidace je orgán pověřený likvidací povinen podat ve stejné lhůtě samostatné přiznání k dani z likvidačního přebytku. Přiznání je povinen doložit počáteční a konečnou likvidační rozvahou a výkazem o naložení s likvidačním přebytkem.

(⁵) Přiznání podá poplatník na tiskopisu vydaném ministerstvem financí a připojí k němu přílohy na něm uvedené.

*) Tabulku vydá ministerstvo financí jako přílohu instrukce pro národní výbory.

§ 12

Vyměření a kontrola daně

Jestliže se odchyluje základ daně a daň vypočtená vyměřovacím orgánem od základu daně a od daně přiznané poplatníkem, sdělí vyměřující orgán výpočet základu a daně poplatníkovi na zadní straně platebního výměru.

§ 13

Placení daně

(¹) Zálohové odvody si poplatník účtuje na svou daňovou povinnost vyplývající z přiznání. Je-li tato povinnost vyšší, nežli provedené zálohové odvody, doplatí poplatník příslušný rozdíl do 31. března po uplynutí zdaňovacího období. Při vstupu do likvidace, při sloučení apod. doplatí tento rozdíl do 3 měsíců ode dne vstupu do likvidace, při sloučení apod. Je-li daňová povinnost vyplývající z přiznání nižší nežli provedené zálohové odvody, účtuje se rozdíl ve prospěch příští povinnosti, nebo se na žádost poplatníka vrátí.

(²) Rozdíl mezi vyměřenou daní a nižší částkou odvodů za zdaňovací období poplatník doplatí do 15 dnů po doručení platebního výměru, v opačném případě se rozdíl poplatníkovi začte ve prospěch příští povinnosti nebo se mu na žádost vrátí, nemá-li nedoplatků na jiných daních.

§ 14

(¹) Výrobní a spotřební družstva, svazy družstev a Ústřední rada družstev a jejich samostatné podniky odvádějí zálohy na daň ze zisku za běžný rok měsíčně, a to vždy do 20. dne po uplynutí měsíce, za který se daň platí. Záloha na daň za prosinec je splatná do 5. února následujícího roku.

(²) Měsíční zálohové odvody se vypočítávají z rozvahového zisku běžného roku vykazaného v měsíčním účetním výkazu. Daň se odvádí:

a) u výrobních družstev sazbou daně, která vyplývá z daňové rentability dosažené vždy od počátku roku. Pro výpočet zálohových odvodů daně lze použít tabulky pro výpočet měsíčních zálohových odvodů daně u výrobních družstev*); u družstev invalidů se takto vypočtená povinnost zálohových odvodů sníží o částku, která se rovná 5 % dani podrobeného zisku;

b) u svazů výrobních družstev, u Ústřední rady družstev a jejich samostatných podniků, u spotřebních družstev a jejich organizací příslušnými sazbami podle § 7 této vyhlášky.

(³) Od daně vypočtené podle předchozích odstavců se odečtou zálohové platby zaplacené za uplynulou část roku. Případný přeplatek se účtuje ve prospěch příští povinnosti, nepožádá-li poplatník o jeho vrácení do 20. dne po uplynutí měsíce, za který se daň platí. Okresní národní výbor si ověří výši přeplatku a vrátí jej do 8 dnů po podání žádosti.

[⁴] Ve lhůtě pro odvod daně za poslední měsíc kalendářního čtvrtletí sdělí poplatník písemným oznámením místně příslušnému okresnímu národnímu výboru objem výkonů, nákladů, základ daně, daňovou povinnost zjištěnou podle § 14 odst. 2 a výši zaplacené daně od počátku roku do konce jednotlivých měsíců sledovaného čtvrtletí. Současně oznámí i plán uvedených ukazatelů od počátku roku do konce vykazovaného čtvrtletí. Vzory oznámení vydají Ústřední svazy výrobních a spotřebních družstev v dohodě s ministerstvem financí a po schválení Státním úřadem statistickým.

[⁵] Okresní národní výbor přezkouší správnost vypočtené a odvedené daně a případně vyzve poplatníka k doplacení vzniklého rozdílu na daň a příslušného penále (§ 9 odst. 3 zákona).

§ 15

[¹] Ostatní poplatníci jsou povinni odvádět čtvrtletní zálohy na daň za běžný kalendářní rok ve výši $\frac{1}{4}$ poslední roční daňové povinnosti. Zálohy na daň jsou splatné vždy koncem kalendářního čtvrtletí, za které se daň odvádí (§ 9 odst. 2 zákona).

[²] Poslední roční daňovou povinností se rozumí před doručením platebního výměru částka daně, kterou si poplatník sám vypočetl podle svého při-

znání, po doručení platebního výměru pak částka stanovená platebním výměrem.

[³] Poplatník je povinen doplatit do 15 dnů po obdržení platebního výměru případné rozdíly mezi zálohovými odvody zaplacenými za zdaňovací období a vyměřenou daň.

[⁴] Novým poplatníkům stanoví okresní národní výbor výši čtvrtletních záloh na daň s přihlédnutím k očekávanému (plánovanému) zisku poplatníka.

[⁵] Činí-li poslední roční daňová povinnost méně než 1000 Kčs, zaplatí poplatník místo čtvrtletních záloh celou roční povinnost jako zálohu na daň, a to do 31. října roku, za který se záloha platí.

§ 16

Závěrečná ustanovení

[¹] Zrušuje se vyhláška ministerstva financí č. 268/1956 Ú. l. ve znění vyhlášky č. 232/1957 Ú. l. a všechny další předpisy, které byly vydány k provedení zákona o důchodové dani družstev a jiných organizací.

[²] Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. ledna 1961. Použije se jí poprvé pro vyměření daně za rok 1960.

První náměstek ministra financí:

Sucharda v. r.

129

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví

ze dne 26. července 1960

o změně vyhlášky, kterou se provádí zákon o umělém přerušení těhotenství

Ministerstvo zdravotnictví stanoví v dohodě s ministerstvem spravedlnosti podle § 7 zákona č. 68/1957 Sb., o umělém přerušení těhotenství, a § 5 odst. 3 zákona č. 103/1951 Sb., o jednotné preventivní a léčebné péči, ve znění zákona č. 17/1957 Sb.:

Čl. I

Vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 249/1957 Ú. l., kterou se provádí zákon o umělém přerušení těhotenství, se pozměňuje a doplňuje takto:

1. § 2 odst. 2 písm. b) zní:

„b) nejméně tři žijící děti“.

2. § 3 odst. 1 zní:

„Žena žádající o umělé přerušení těhotenství se obrátí buď přímo nebo prostřednictvím svého ošetřujícího lékaře na přednostu ženského a porodnického oddělení nemocnice s poliklinikou, jež je příslušná podle místa jejího trvalého pobytu, a sdělí mu své důvody. Žena se však může obrátit

1 na přednostu ženského a porodnického oddělení nemocnice s poliklinikou, která není příslušná podle místa jejího trvalého pobytu, a to i v jiném okrese.“

3. § 3 odst. 2 zní:

„Přednosta ženského a porodnického oddělení nemocnice s poliklinikou předloží žádost komisi. Komise se zřizuje u okresního ústavu národního zdraví při každé nemocnici s poliklinikou a skládá se z ředitele nemocnice s poliklinikou nebo jím pověřeného zástupce, jenž řídí její jednání (předseda komise), a z přednosty ženského a porodnického oddělení nemocnice s poliklinikou. Dalšího člena komise a jeho náhradníka jmenuje okresní národní výbor, a to ženu životem zkušenou a požívající důvěry a vážnosti. Funkce této členky komise je funkcí čestnou, vykonávanou v obecném zájmu; výkonem této činnosti nesmí být členka komise zkrácena na svých nárocích plynoucích jí ze zaměstna-

neckého pracovního poměru. Předseda komise může v případě potřeby k jednání přizvat jako odborného poradce dalšího odborníka, z jehož oboru je lékařská indikace nebo kontraindikace.“

4. § 5 zní:

„Provedení umělého přerušení těhotenství je bezplatné.“

5. K ustanovení § 6, které se označuje jako odstavec 1, se připojuje odstavec 2 tohoto znění:

„(2) Komise po zvážení všech okolností projednávaného případu rozhodne, zda je nutno vyrozumět rodiče ženy mladší 15 let o tom, že žádá o umělé přerušení těhotenství.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. září 1960.

Ministr:

v z. dr. Vyšehlíd v. r.

